

Cervanová: dva nákresy

.martin Mojžiš

Po výraznom diváckom úspechu filmu Roberta Kirchhoffa *Kauza Cervanová* sa konečne rozhodla prehovoriť aj takzvaná druhá strana. A znova sme svedkami väznych chýb – ak nie dokonca úmyselnej manipulácie – v neprospech odsúdených.

vyšetrovateľ Vladimír Lamačka, prokurátor Milan Valašik a sudca Juraj Klement poskytli svoje vyjadrenia týždenníku Plus 7 dní. Po rokoch mlčania by sme očakávali starostlivo pripravené a presvedčivé vystúpenie. Namiesto toho vidíme veľmi neprirodne, alebo dokonca úmyselné zavádzajúce „dôkazy“.

nákres jazierka

Začnime prvým „dôkazom“, s ktorým uvedená trojica predstúpila pred verejnosť. Sudca Klement poskytol novinárom nákres miesta činu, ktorý si podľa neho „v cele urobil vtedy ešte len obvinený Milan Andrášik a medzi vecami mu ho našla väzenská služba“. Na nákrese sú uvedené vzdialenosť, na jednom mieste je napísané slovo súlož, na inom slovo utopenie atď. Kým prejdeme k samotnému obsahu tohto nákresu, pristavme sa na chvíľu pri absurdnej historke o obvinenom, ktorý si v cele len tak sám pre seba robí nákres miesta činu a označuje si, kde došlo k znásilneniu a kde k vražde. Načo by to, preboha, robil?

Naďťastie, článok ponúka na túto otázku odpoved. Spomína totiž, že „pri spracúvaní obžalovaných sa používala takzvaná väzenská agentúra, čo je sieť väzňov, ktorí rôzny spôsobom vyfahujú zo spolužívajúcich v cele dôležité informácie a posúvajú ich policiantom“. O fungovaní tejto agentúry v prípade Cervanová si môžeme urobiť aspoň približný obraz na základe svedeckej výpovede forenzného psychológa Gejzu Dobrotku, ktorý rozhodne nepatril k zástancom obvinených Nitranov a vždy bol skalopevne presvedčený o ich vine. Dobrotka sa o Andrášikovom spolužívovi Faganovi pred súdom v roku 1993 vyjadril nasledovne: „Vedel som, že takto nasadený okrem Janžetiča bol ešte jeden, ktorý bol sadista. Myslím, že išlo o svedka Fagana.“

Sudca Klement sadistických spolužívov a ich „rôzne spôsoby“ pred verejnosťou príliš nespomína, ale vyšetrovateľ Lamačka je v tejto veci podivuhodne otvorený. V článku sa píše, že „Juraj Lachman bol v malej cele s troj-násobným vrahom, ktorý čakal na rozsudok za ďalší hrdelný zločin, a vrah mu dával po-riadne zabrat.“ Lamačka na to reaguje slova-ми: „Ale ved sám Lachman bol obvinený z vraždy, tak s kym mal sedief v cele, so zlodejom jablk?“ V tejto otázke sa Lamačka celkom bez okolkov priznáva k svojmu zvláštnemu ponímaniu prezumpcie neviny, ktoré mu umožňuje klásť obvineného na jednu úroveň s troj-násobným vrahom. Takýto prístup k podezri-vým, obvineným, ba aj svedkom bol v tomto prípade celkom typický.

Ale nech už nákres vznikol pod nátlakom sadistického spolužívna, alebo si ho Milan

Potok Čierna voda, v ktorom sa našlo telo.

Andrášik z dlhej chvíle nakreslil výlučne pre vlastnú potrebu, zaujímavé je aj to, čo je na ňom nakreslené. Je tam jazierko, potok vytiekajúci z jazierka, kabela, hodná ďaleko do jazierka a niekoľko ďalších vecí. Kabela sa našla na smetisku asi dva kilometre od zakreslého miesta (ako sa tam z jazierka dostala, nevedno). Potok bol podľa Valašika v roku 1976 prepojený s jazierkom (v roku 1981 už nie). Prvú skutočnosť (kabelu a jej presuny) nepovažujú Klement a spol. za hodnú zmienky, druhú (prepojenie potoka s jazierkom) uvádzajú ako usvedčujúci dôkaz.

Obrázok vrah nemohol nakresliť človek, ktorý v minulosti pri jazierku neboli – a to má Andrášika usvedčovať z klamstva. Lenže takto obrázok mohol celkom prirodzeno nakresliť nie len páchateľ, ale aj človek donútený k priznaniu či už fyzickým, alebo psychickým nátlakom. Ak takto človek napríklad vedel od vyšetrovateľov, že obeť sice mala byť utopená v jazierku, ale jej telo sa našlo v potoku dva kilometry odtiaľ, potom stál pred otázkou, ako sa tam dostalo. Najlogickejšia možnosť je takáto: potok vytiekajúci z jazierka odnesol telo dolu prúdom. Andrášikov nákres je možno len dôsledkom elementárnej logiky.

nákres bytu

Zlatým klincom článku však nie je Andrášikov nákres jazierka, ale to, čo je označené za Brázdrov nákres bytu. O tomto byte – mieste údajného znásilnenia Ludmily Cervanovej – hovorí bývalý prokurátor Valašik: „Roman

Brázda ... v cele nakreslil presný plánik tohto bytu, ktorý dokonale sedel s realitou“.

Lenže nákres uverejnený v Plus 7 dní a označený ako „Brázdrov náčrt“ takmer určite ne-kreslil Roman Brázda. Podľa informácií, týždňa sa v spise nachádza aj skutočný Brázdrov nákres, ten však s realitou rozhodne až tak dokonale nesedí. Redaktorka Eva Mihočková bola uvedená do mylu a ako Brázdrov náčrt je prezentovali celkom iný obrázok.

Tento obrázok sa podľa viacerých indícii nachádza na zadnej strane listu, na ktorom je Andrášikov nákres jazierka. Ak si ktokolvek čo len lemo preštuduje obrázky uverejnené v Plus 7 dní, okamžite uvidí, že obrázok bytu presvitá akoby zo zadnej strany obrázka jazierka, a naopak. Rukopis na oboch obrázkoch je na výše veľmi podobný a slovo súlož je na obidvoch obrázkoch napísané takmer identicky (pozri video na www.tyzden.sk). Toto všetko nás viedie k záveru, že autorom zverejneného nákresu bytu je s vysokou pravdepodobnosťou taktiež Milan Andrášik, ktorý v tomto byte mnoho mesiacov býval, takže dokonály súlad s realitou nijako neprekvaپuje.

Casopis týždňa (a dúfame, že aj Plus 7 dní) bude žiadať od súdu Klementa nahliadnutie do spisu, a to najmä na rub strany 851 (číslo je viditeľné na internetovej stránke Plus sedmičky) a v prípade, že sú naše závery správne, aj vysvetlenie, či išlo len o hrubú nedbalosť, alebo o úmyselné zavádzanie verejnosti. O výsledku budeme čitateľov informovať v najbližšom čísle, kde rozoberieme aj ďalšie argumenty súdu, prokurátora a vyšetrovateľa. ■